

Constantin

Anul VI Nr. 155

Intemeiat la 4 Martie 1928
de către Dimitrie Stăhiescu
și Constantin TurcuAPARE SĂPTĂMĂNAL
sub conducerea
UNUI COMITET

Abonament anual 100 lei

REDACȚIA ȘI AD-ȚIA
LIBRĂRIA IONESCU

PRIMAVARA

ȘI SĂRBĂTOAREA IN VIERII

Când soarele cată mai blând
asupra noastră, când pământul
înverzește iar copacii se
îmbracă în haină albă de flori,
atunci e primăvară.

Primăvara niciodată nu e
aceeași. În fiecare an ea e
inceputul unei lumi nouă. Na-
tura toată se înnoește. Numai
oamenii sunt întotdeauna și
pretutindeni aceiași.

Acum sărbătorim noi In-
vierea Domnului, sărbătoare
înstituită de biserică pentru
înnoirea omului.

De o mie nouă sute și mai
bine de ani biserica propagă
neîncetat omenirii cuvântul
lui Hristos pentru a trans-
forma sufletul omenesc și a
creia o lume mai bună.

Se pare însă că această no-
bilă misiune nu este așa de
ușor de adus la îndeplinire
și că genul răului, din as-
cuns, se dovedește destul de
puternic pentru a abate lumea
pe cărările lui.

Să privim nu mai departe
situația actuală a lumii:

Ce răsunset au cuvintele
Cărții Sfinte cari combat
egoismul și recomandă iubirea
aproapelui, când popoarele se
înarmează până în dinți, amenin-
tând declanșarea de noi
și uriașe măceluri? Și doar
așa de scurt timp ne desparte
de catastrofa din 1914 și ur-
mele grozave pe care ea le-a
lăsat le simțim încă așa de
puternic!

Ce dovezi de buni creștini
dăm azi noi Români și ce
exemple oferim generațiilor
tinere, când împărțiți în ta-
bere numite partide politice,
ne batem ca orbiu strigând
după mărire, stricăm—unii—
ceea ce fac bun alții și din a-
cest sbucium perpetuu nu
aducem țării nici un folos?

Nu pare, așa dar, că astăzi
peste omenire este mai pu-
ternic genul răului?

Hristos a înviat! Hristos a
înviat! vine și zice biserica
la fiecare început de an, a-
mintind evenimentul sfânt al
învierii Mântuitorului. Dum-
nezeu a biruit diavolul. Lu-
mina a învins întunericul.

Așa s'a întâmplat atunci,
demult și de atunci întot-
deauna binele a înfrânt răul.
Sărbătoarea Invierii ne ream-
intește în fiecare an acest
lucru.

E o sărbătoare a victoriei,
a triumfului, care ne înalță
sufletele și ni le înnoește,
așa cum anotimpul primăverii
înnoește lumea materială.

Și în fiecare an ziua Invierii
Domnului ne îndeamnă să
sădim în sufletele noastre
bunătatea, dragostea și pacea.
Ca să putem birui răul.

Dar vom înțelege noi vreodată,
cu adevărat, rostul a-
cestei simbolice sărbători?

D. L. Stăhiescu

EMIL CONSTANTINOV

Primăvara aceasta s'au îm-
plinit șapte ani dela moartea
profesorului Constantinov, să-
vârșit în seara zilei de 30
Martie 1928. În trecerea grab-
nică a anilor, un vâl de neîn-
dreptăți uitare s'a așternut
asupra unui nume cinstit și a
unei activități menite să ridice
renumele cultural al orașului
în care s'a desfășurat. Pentru
cei ce l-au cunoscut ca om și
l-au apreciat ca profesor, a-
ceastă uitare constituie un fapt
extrem de dureros. Pentru unii
ea poate fi un prilej de revoltă
sufletească; pentru alții, unul
de mahnire. În orice caz și
pentru unii și pentru alții, ea
constituie un prilej de obser-
vație și de amintiri, pentru cei
deprinși a judeca obiectiv pe
oameni și a înțelege faptele lor.

Pe Em. Constantinov l-am
cunoscut în toamna anului 1926
când și-a început—într'o di-
mineață rece și mohorâtă—
cursul de limba engleză la
clasa VI-a reală. Specialitatea
sa însă, pentru care își luase

cu succes în Germania un doc-
torat în „științe istorico-filo-
logice”, erau limbile clasice:
limba latină și cea elină. E
drept că la prima vedere pă-
rea un om ursuz; dar cine-l
cunoștea mai bine, își putea
da seama că sub aspectul acela
posomorât, se ascundea, pen-
tru cei ce știau să și-l apropie
și să-l înțeleagă, un adevărat
îndrumător sufletesc, capabil
de a da elevilor săi sfaturi
pline de sinceritate și de bu-
nătate. Totuși, în ciuda prover-
bului că „aparența înșală”,
Constantinov a rămas pentru
contemporanii și pentru elevii
săi un om posac; puțini l-au
cunoscut sub aspectul său real:
nu numai ca un pedagog con-
știent de misiunea sa, dar și
ca un mare iubitor de artă—
în special de muzică—și ca un
sincer admirator al naturii.

N'aș dori ca amintirea lui
să rămâne—pentru cei ce l-au
cunoscut fără a-l înțelege—
înconjurată numai de un res-
pect pentru dascălul de altă-

dată, dar și de mai multă iu-
bire pentru omul acela modest
care, după studii strălucite în
țară și în străinătate, s'a re-
tras în orașul acesta, spre a
se devota în totul școlii și
elevilor: catedra i-a fost un
apostolat, viața—o pildă vie
pentru toți. N'a râvnit la si-
tuațiuni înalte, fiindcă se sim-
țea destul de sus în
vasta sa cultură clasică; nu se
amesteca în luptele politice,
fiindcă erau prea depărtate de
seninătatea convingerilor sale.
Într-o vreme când munca era
atât de puțin prețuită pentru
sine, omul acesta n'a ezitat o
clipă s'o ridice la rangul de
imperativ moral al vieții sale.
De aceea însușirile pedagogului
încă viu în mintea tuturor, n'ar
fi putut exista fără calitățile
omului, odioasă neînțeleasă și
astăzi aproape uitat.

Pentru memoria acestuia, am
scris rândurile de mai sus.

George Juvara

SĂPTĂMĂNA CĂRȚII

de CONST. LUCHIAN

Suntem țara imitatorilor.
Imităm tot ce se aude și se
vede în alte țări și mai cu
seamă în acele țări „occiden-
tale” și de peste ocean. Buu
sau rău, facem și noi după
acelea, ca niște maimuțe a-
tente și credincioase. Am
schimbat împărțea calenda-
ristică a bisericii răsăritene,
prin altfel de săptămâni. Și
ceea ce e mai curios, această
înlocuire este făcută de însuși
oficialitatea noastră, care ne
ordonă altfel viața decât cea
pe care au avut-o strămoșii
noștri. De-acum trebuie să știm
că o săptămână pe an mâncăm
fructe altă săptămână mâncăm
lapte, alta brânză, o săptămână
umblăm după copii (restul
timpului, treaba lor ce fac),
o săptămână zburăm cu aerop-
lanul, alta combatem tuber-

culoza și în sfârșit o săptă-
mână citim. Ce citim? Ce ni
se dă de filantropia oficială.
Și pentru că în curând va
veni și săptămâna asta, numită
după calendarul nou „săptă-
mâna cărții”, este bine să vor-
bim ceva despre ea. Să vorbim
noi, cari o viață întreagă tre-
buie să umblăm cu cartea în
mână, cât pentru noi, cât
pentru alții.

Pare-se că de o bucată de
vreme intelectualii nu sunt
necesari la astfel de organi-
zări, dacă e vorba să se or-
ganizeze și o săptămână a
cărții. Aici au mai mult rost
primarii, pretorii și jandarmii.
(Lăsăm la o parte impreju-
rarea fericită că primarul unei
urbe este intelectual). Astfel,
oficialitatea de sus vine cu
ordine și circulanță pentru or-

ganizarea acestei săptămâni.
Îndată se ivesc o droaie de
autori cari au ocazie să-și des-
facă marfa. Și ce marfă!
Care cu conținut otrăvitor,
produs al editurilor tenden-
țioase, care cu statistici ori
cu dări de seamă ce nu intere-
sează decât pe o infimă
parte de cititori, înșfârșit o
parte cu conținut didactic ori
științific. Prea puține cărți vom
întâlni care să satisfacă cerin-
țele armatei de cititori:
copii și adulți. Și încă și mai
puține din acele pentru marea
mulțime care are nevoie de
hrană sufletească, poporul
acela dela sate și din fabrici
învinuit de incultură și de ne-
pricepere, ori amenințat de in-
fluențe anarhice.

Urmează apoi invitații și
continuare pe pag. 2-a

CARACTERELE ȘI TENDINȚELE LITERATURII ȘI ARTEI DIN EPOCA NOASTRĂ.

de Constantin Turcu

Câteva săptămâni în urmă,
domnul profesor universitar I. D.
Ștefănescu a expus, publicului
nostru, subiectul de mai sus.

Fără a insista asupra actuali-
tății și asupra interesului pe care
l-a stârnit, în micul nostru cerc
intelectual, subiectul și prezența
dorită a d-lui profesor Ștefă-
nescu— un mare prieten al ju-
defului nostru și un neîntrecut
conferențiar— vom trece la pre-
zentarea chestiunii.

Caracterele și tendințele litera-
turii și artei din epoca noastră
ogîndesc, exact, caracterele și
tendințele vieții sociale ale lumii
de azi, care se ruinează în ritm
accelerat. Cercetătorul atent și
documentat observă, pretutindeni,
un anarhism nemaipomenit, mai
ales dela război încoace. Ceea ce
e în lume, este și în artă și în
literatură.

În atmosfera lumii noastre
domnește, deoparte, un pesimism,
o mahnire, o părere de rău după

măreția trecutului mort, pe ru-
inele căruia nu se va mai clădi
nimic temeinic și durabil; de altă
parte, un optimism—slab de-
camdată ce privește spre orizontul
viitorului cu ochii încrezători;
se crede că, totuși, prin acest
anarhism, se clădește ceva nou,
o lume viitoare.

Ce se clădește și cum? Bună-
oară aici, la Piatra de după
război, se vede un teatru, o
stradă pavată, o piață, un spital...
Ceea ce clădește se vede. Dar
asta nu-i destul, oricât de opti-
mist, de încrezător ai fi. Căci
nu s'a ruinat numai ceea ce se
vede—ziduri; ori ceea ce a fost
clădit pe nedreptate—câteva
împărății... ci s'a ruinat, mai ales,
ceea ce nu se vede—suporturile
morale ale lumii.

Haosul cel mai oribil sălaş-
luște, însă, în politică. Aici
aspectul anarhic a atins marginile.
Partide prea multe, partide la
putere, partide în opoziție, partide

de dreapta și de stânga, partide
naționaliste și umanitariste...

Un alt aspect disolvant îl pre-
zintă presa. Presa aceasta, care
ar trebui să fie a patra putere
a Statului—cum a definit-o
cineva—este o jalnică tragedie;
căci ea e condusă și făcută de
oameni: egoiști, pătimași și intere-
sați. Pentru că presa să fie ceea ce
ar trebui, s'ar cere să nu se
adreseze iadului politic și genunei
vieții de fiecare zi, ci să se in-
spire din domeniul cel mai liniștit
și cel mai senin al vieții—arta.
Arta sub formă de literatură, de
pictură, de muzică. Și știința e
un domeniu liniștit al vieții, dar
ea nu vorbește oricui, nu e atât
de expresivă ca arta.

Ce observații face acel ce se
ocupă de cultură? În învătământ
se observă un onorabil și bine
susținut divors între elevi și pro-
fesorii și între aceștia și școală.
Și notați: și unii și alții se cred
în plin avânt cultural—in plin
vânt cultural... am spune, mai
degrabă, noi...

Universitatea bucureșteană are
odată și jumătate mai mulți pro-
fesorii ca cea dela Sorbona. Se
creiază catedre netrebnice și cele

PRĂBUȘIREA COOPERĂȚIEI

de D. MOGHA

Cred că mulți dintre ceti-
torii acestui ziar au luat cu
noștință din marile cotidiene
din București, despre cele pe-
trecute, zilele acestea, cu pri-
lejul adunării generale a
Băncii Centrale Cooperative.
N'a fost o luptă obișnuită în
asemenea împrejurări, ci o
adevărată sălbătăcie, domi-
nată de ură și învrăjbire,
între foștii conducători ai a-
cestei instituții și între noii
candidați pentru acaparea
ei. O luptă feroce pentru îm-
părțirea prăzii, după cum într'un
moment de adâncă sinceritate,
a declarat în parlamentul țării
D-l V. Sasu, integrul ministru
al Agriculturii, cu ocazia mo-
dificării legii cooperativei.

Lată unde ne-a dus poli-
cianismul și demagogia deșan-
țată, care căutând, în scopuri
pur electorale, să acapareze
cooperarea, au anihilat-o și
distrus-o.

Mă gândesc cu groază ce
ar fi spus, dacă ar fi trăit a-
cum un Spiru Haret, I. G.
Duca, Fotin Enescu, marii fău-
rători și îndrumători ai Co-
operăției Române, văzând halul
în care au prăbușit-o con-
ducătorii ei de azi.

Se înțelege așa că acaparea
acestei vaste instituții, nu se
datorește numai folosirii
în scopuri politice-electorale,
ci mai mult încă pentru intere-
se materiale-personale; căci
faimoasa *autonomie*, despre
care s'a vorbit zile întregi în
parlament și în presă, n'a
servit de cât la îmbogățirea
nu mai puțin faimoșilor con-
ducători, cari sub diferite forme
au încasat în anii din urmă
sume fabuloase, fără nici un
control și fără nici o măsură.
Toate acestea în paguba Sta-
tului, adică a noastră a tuturor.

În adevăr din datele publi-
cate, am văzut ca Banca

continuare pe pag. 2-a

CITIȚI RĂSPÂNDIȚI
ȘI ABONAȚI-VĂ LA
„AVANTUL”

continuare pe pag. 2-a

SĂPTĂMÂNĂ CĂRȚII

continuare de pe pag. 1-a

festivități, cu comitete, cu discursuri la care lumea asistă încredințată și sătulă de atâtea risipă de vorbă... și pe urmă distribuția maculaturii.

Gologanașii prevăzuți în săcătuitele bugete ale comitetelor școlare și primăriilor, dispar fără niciun rost, iar autorii merg acasă fericiți că pentru ei au venit „săptămâna banului”. (Ce fericită ar fi toată lumea dacă s'ar inventa și această săptămână, înlocuind „săptămâna patimilor”!).

Dar, să fim serioși! Să lăsăm pe intelectuali să-și facă datoria cu mai multă discreție și în chip permanent.

Nu se deșteaptă o săptămână pe an, pentru a-și aminti că există o literatură și cultură românească. Dăscălimba în special, cu mijloacele ei modeste, cu stăruința ei, a organizat biblioteci populare, cămine culturale, au pus la cale conferințe și șezători, deci întreține o propagandă a cărții din om în om. Dacă oficialitatea este animată de gânduri bune în această direcție, să vină în ajutorul acestor mijloace de propagandă a cărții. Mult puținul cât îl are, să-l pună la dispoziția bibliotecilor. Dar să-l încredințeze aceluia care are ideile de carte și de alegerea ei, nu să impună marfa de piață cu nume necunoscute.

Să nu aleagă ziua sau săp-

tămâna când să facă această „operă culturală”. În tot timpul anului și mai cu seamă la anumite ocazii: în preajma sărbătorilor, iarna când se poate citi mai mult și mai cu seamă la împărțirea premiilor școlarelor. Atunci este o bună ocazie ca razele binefăcătoare ale cărții bune, să pătrundă în cele mai umile locuințe omenești, prin mâinile micuților școlari.

Și-acum, încă un cuvânt pentru autori: De obicei cărțile se scriu de aceștia pentru ei, sau pentru alții asemenea lor. Prea puțini autori s'au gândit la cei 80 la sută din populația țării. Sau dacă unii din ei au avut gândul s'o facă, atunci au scris într-o limbă cu totul necunoscută de mulțimea aceea numită incultă. Și-atunci o carte ca aceasta, oricât s'ar munci bietul plugar s'o silabisească, nu va fi pricepută și nu va putea decât să-i încolțească gândul disprețului de carte și de cei care ea urmărește.

Incheiu curgămintează către cei ce sunt obligați să vegheze asupra culturii neamului: Răspândiți cărți în popor în tot timpul anului, nu numai în cea „săptămână a cărții” și faceți strajă împotriva cărților tendențioase, străine și fără niciun înțeles pentru graiul și sufletul neamului nostru.

Const. Luchian

Prăbușirea Cooperăției

continuare de pe pag. 1-a

Centrală Cooperativă, având un capital numai de 60.000.000 lei, statul i-a venit în ajutor cu un aport de peste 500 milioane cari s'au irosit, în câțiva ani, din cauza relei conduceri și mai ales cu lefurile, diurnele, jetoanele și alte indemnizații fantastice, precum și a sumedeniei de funcționari: controlori, directori, inspectori, etc. etc. cu rost și fără rost.

Care este astăzi rezultatul? Un portofoliu, așa zis putred, trecut în mare parte la Banca Națională cu garanția tot a bietului Stat, ajuns și el la mare ananghie. Toate economiile țărănilor harnici, cumpărați și muncitori, sunt spulberate, creditul țărănesc distrus cu desăvârșire: nici un ban în lada micilor bănci populare! Iată bilanțul dezastruos al Instituției!

Și-acum mă întreb: în această dezastruoasă situație, la ce mai servesc sumedenii de inspectori, directori, controlori, despre care am vorbit și pe cari în definitiv tot statul îi plătește din bugetul lui scăzut de atâtea nevoi. Ce mai au de inspectat și controlat astăzi? Poate statul să facă mereu filantropie?

Un mare învățat francez, academicianul Jacques de Bainville, a scris cândva — citez după ziarul „Universul” —: „Dacă specia umană a putut face progrese, n'a fost numai pentru că ea avea vorba și inteligența, ci pentru că unii oameni au economisit, au pus provizii de rezervă pentru ziua de mâine: și asigurându-și liniștea, au putut reflecta, au putut să-și cultive spiritul și să lucreze la descoperirile care au făcut să avanseze civilizația.

Capitalismul se reazămă pe economie. Ce este economia? Munca, al cărei fruct n'a fost cheltuit, ceea ce reprezintă un efort în luptă cu tine însuși și un sacrificiu, adică tot ce e mai nobil în lume.

Când demagogii de astăzi,

voesc să ruineze această sfântă economie, pregătesc atât națiunilor cât și lor înșile, teribilele zile de mâine”.

Mizeria comună și permanentă, îmi voi îngădui să adaug eu.

Mizeria e totuși singura educatoare a maselor spre calea economiei, prin forța de sacrificiu, în viața cumpătată și munca trudnică.

Cum s'ar putea reinvia cooperația, ale cărei binefaceri și foloase sunt recunoscute de toată lumea? În special Băncile Populare dela sate, despre care scriu aceste câteva rânduri?

Modesta mea părere este: ca totul să reînceapă dela capăt. Mai întâiu o vie și puternică acțiune, pornită în scopul ca masele sătești să-și recapete încrederea în Băncile Populare, cărora să le încredințeze spre păstrare și fructificare, prisosul rezultat din munca lor de fiecare zi: apoi, Statul să nu aibă nici un alt amestec, decât aceluși controlului, permanent și efectiv, prin organele sale financiare; interzicerea absolută a politiceii: conducătorii băncilor să nu fie oameni înregimentați în diferite partide, iar recrutarea lor să se facă dintre elementele cele mai cinstitute și capabile din lumea satelor: —căci, în definitiv, totul se reduce numai la conducători, cari să facă unadevărat apostolat din însărcinările lor.

Se vor găsi oare asemenea conducători ideali? Nu eșit a răspunde afirmativ. Căci dacă acum 30 ani marele Haret a găsit printre învățători și preoți, atâtea elemente cinstitute și capabile —când numărul acestora era cu totul redus—, cu atât mai mult se vor găsi astăzi, când avem o adevărată armată de învățători și preoți, cu o temeinică cultură și putere de muncă, ceea ce, desigur presupune cinste și corectitudine desăvârșită.

D. Hogeș

Primim la redacție următoarele:

ONORATULUI ZIAR AVANTUL
Piatra-Neamț

Avem onoare a vă trimite suma de 1.400 lei, reprezentând costul, pe anul în curs, a celor 14 abonamente din tabloul anexat, rugându-vă să bine-voiți ca cele 5 abonamente nedestinate, să le repartizați Dvs. acolo, cui veți socoti mai potrivit—aceasta intrucât avem credința că sunt mulți gospodari, prin partea locului, care ar citi *Avântul* dacă ar avea cu ce și-l procura...

Ca întotdeauna, convinși de rosturile frumoase ale presei naționaliste și cu aceeași încredere în sentimentele integral românești ale conducătorilor săi, exprimăm *Avântului* din țara sfântă dar instrăinată a plăieșilor, dorința noastră arzătoare, ca să nu înceteze a fâlțâi, din înălțimile lui morale, îndreptarul luptei și nădejdea în biruința autohtonismului.

Căci aceasta este ceea ce ne lipsește astăzi: conștiința pericolului din afară și conștiința încrederii în noi.

Inginerii Stoicoiu și Iordăchescu, etc.

Să mai spunem că fapta de mai sus înseamnă o superioară lecție de—cum să-i zicem!—de înțelegere obiectivă a intereselor locale? Credem că e inutil! Găsim, în fapta și în rândurile de mai sus, mai multă dragoste de promovare a românismului, de câtă suntem capabili, noi toți nemșenii la un loc, pentru binele obștesc. Pe noi nu ne preocupă decât interesele noastre personale.. Atâta!

Și iată, niște oameni care nu ne sunt nici frați, nici rude, dar care sunt mai întâi de toate Români cu suflet și conștiință, după ce au plecat dintre noi, după a-prape doi ani de prietenească și fecundă colaborare, nu ne-au uitat! Pe când noi... s'au găsit unii dintre noi, cu săi de topor, să-i bârfească și să-i renege...

Dar, sunt sărbătorile Paștelui... și suntem creștini!

EDILITARE

Primăria a început civilizarea centrului Orașului nostru

Deocamdată s'a construit un frumos pavaj, care va îmbrățișa o serie întreagă de alei și ronduri de flori.

Se face un lucru bun, căci se mai acoperă, astfel, din aspectul hâd al dărăpănăturilor ce stau cu dosul în inima târgului

D-l. primar Gheorghiu este un iubitor de frumos.

A renovat parcul, a ras gunoaiile de pe maidane și a sădit flori scilpitoare, iar acum aerisește centrul. Ne place!

Polișta Piatra-Neamț
Biourul Controlul Străinilor.

Se pune în vedere tuturor supușilor străini, care domiciliază în acest oraș, să se prezinte, cu toate actele ce posedă la acest birou, până la 1 Mai—ultimul termen acordat de Ministerul Muncii. Aceasta, pentru a se face revizuirea și recensământul general a tuturor străinilor.

Acei care nu se vor prezenta până la data de mai sus vor fi amendați și expulzați din țară.

CARACTERELE ȘI TENDINȚELE

LITERATURII ȘI ARTEI DIN EPOCA NOASTRĂ.

continuare de pe pag. 1-a

Scriitorii—și ei, nu mai scriu bine, nu mai scriu într-o limbă de cazanii și de aur. Stilul modern e o injură—scurt, lipsit de adjective, lipsit de melodie. Se spune, direct, fără înconjur, fără jenă, lucrului celui mai trivial, pe nume.

Dar nu aceasta e literatura. Ea cere exercițiu și răbdare. Geniul lui Eminescu, Vlahuță, Caragiale, Delavrancea, era o muncă uriașă. Geniul, a zis cineva, e 98 % transpirație și 2 % inspirație.

Unde sunt cauzele anarhismului? În lipsa unei concepții filosofice despre lume și viață. Veacul trecut s'a sprijinit pe uriașă concepție criticistă a filosofului Kant. Opera lui se citea și se înțelegea. Un român, Charles Adolphe Cantacuzin, a tradus-o pentru întâia dată în franceză: și această traducere fu așa de clară și de perfectă, că însași facultățile germane o folosiră multă vreme, alături de original.

Lucrul în sine a lui Kant, revelația, năzuința spre ideal, realitatea, sunt probleme nerezolvate. Numai matematica —ne spune Kant— ne poate da oarecari certitudini, ne poate face să înțelegem și să deslegăm unele lucruri. Și ceea ce nu putem înțelege prin ea, e din domeniul Metafizicii, e din domeniul cunoștinței uriașe, care nu poate încăpea în mintea noastră strâmtă, e Religia.

Între concepția aceasta, criticistă a lui Kant și între pozitivismul lui Aug. Comte, între

doctrina forței a lui Nietzsche, care face din om un mic zeu și care a dat lovitura de moarte Kantianismului, stă toată prăpastia lumii.

Evoluția lumii se face, obișnuit, în trei etape: perioada metafizică, aceea când omul se simte înfinit limitat —criticismul: așa era Germania pe la 1870, când a biruit pe Franța pozitivistă.

Perioada pozitivistă, aceea când omul se crede atotputernic— așa a fost Germania în 1914, când a declarat război lumii întregi. Perioada ruinării idolilor, cu o morală foarte curioasă, care se cheamă succes. Succes cu orice preț, în orice loc, prin orice mijloace...

Lovitura dată de epoca noastră, concepții filozofice kantiene, pentru întronarea concepției forței și a succesului, a zguduțit lumea și a înebunit-o. A distrus credința, idealurile, a distrus arta —adevărata oglindă a vieții omenești. Întotdeauna arta a însemnat înălțimea. Chaldea a însemnat gigantismul; Egiptul—durabilitatea; Fidias—perfectia; Bizanțul—religiozitatea; Renașterea—omul.

Arta de azi? Detronarea omului, a naturii, a lui Dumnezeu. Un anarhism nemăpomenit, în toată lumea.

Dar, incetul cu incetul, unde și unde, se observă o redresare a vieții, o slabă revenire la modestia lui Kant.

Incet, incet, Dumnezeu, Religia, Știința, coboară în Artă, coboară în Lume.

Constantin Turcu

SĂPTĂMÂNĂ PATIMILOR!

În nici un timp al anului nu trăesc creștinii, mai adânc și mai din plin, veața dreptei noastre religii, ca în săptămâna patimilor. În acest timp, care amintește și pecetluiește pentru deapururi veșnice neputință de înțelegere a omului față de tainele dumnezeiești, oamenii au străbătut, în timp de 4 zile, calea dela primirea Mântuitorului din ziua de Florii și până la răstignirea de Vineri!

Uimită de această extraordinară ticaloșie omenească, după petrecerea faptelor, lumea și-a dat seama—fiind ajutată de Sf. Apostoli—de mișeșcul chip în care a răsplătit toată nemărginita bunăvoință a lui Dumnezeu, și a înțeles că în acest timp tot creștinul trebuie să ducă o veață cuviincioasă și cât mai apropiată de adevărata veață creștină, pentru a putea răscumpăra marea greșală și a dovedi că o îmbunătățire tot mai este cu putință. Astfel, strămoșii noștri duceau în timpul săptămânii patimilor o veață cucernică și smerită, dela înfrânarea celor mai nesățioase pofte și până la mănăcarea fără undelemn sau orice soi de prăjitură și oșet. Nu se făceau în acest timp sfaturi sau adunări, nu se vorbeau unii pe alții, nu cântau, nu beau deloc băuturi alcoolice și chiar discuțiile dintre toți erau reduse, ca să trăiască fiecare în sufletul său—cu toate rezervele și energile lui—cât mai intens faptele care au dovedit că de nesfârșită este bunătatea și iertarea dumnezească și cât de neînțelegători sunt oamenii!

Sentimentul creștin de care erau stăpâniți credincioșii, în timpul săptămânii patimilor, este astăzi supus—în acest timp—patimirii, până la distrugere, prin instreținerea de cele ce de veacuri formează podoaba sufletelor de creștini. Astăzi, dacă treci pe o stradă din Piatra-N., pe care

se găsește vre'o cărciumă vei auzi—nu la toate—lăutari cântând ca'n plin carnaval. Lipsiți de orice rușine, stau mulți din așa zisii creștini și plătește cu bani grei să li se cânte cât mai deșăntat, ca să-și poată scalda sufletul în destrăbălare. Spre rusinea noastră, în plin centru al orașului—Americanu, Pescaru, ș. a.—localuri de pervertirea sufletului și distrugerea trupului, batjocoresc săptămâna patimilor cu tarafuri de lăutari ș. a. blăstamății. Și câte răutăți nu se săvârșesc, în locul prosternării și evlaviei în care ar trebui să trăim în săptămâna patimilor!

Creștini! pe lângă alte rușini pe obrazul nostru, se adaugă și acest sacrilegiu al batjocoririi săptămânii celei mai sfinte de peste an. Să-l înlăturăm, trăindu-ne viața după rândurile creștine, pentru a ne fi suportabili nouă înșine și plăcuți lui Dumnezeu.

Mihail Avadanei

„Rânduiala”

Da, Rânduiala! Arhivă de gând și faptă românească! Semnificativ, nu? Semnificativ, căci Rânduiala e o revistă tânără, pornită de un grup de tineri din cei mai bine pregătiți și mai serioși.

Nu-i vezi pe acești tineri intelectuali, practicând elucubrările moderniste ale stilului și literaturii, nu-i vezi în slujba sensaționalului și a pornografiei?

Revista lor vrea să puie rânduială în preocupările și în cugetarea generației noastre, vrea să invie întoarcerea la tradiție, la gândul și la fapta românească, vrea să întroneze cinstea și rânduiala în activitatea celor mai bătrâni.

Filosofia ei? Păi, dacă ar însemna numai inspirația din românească și autohtonă cugetare a profesorului nostru comun, Nae Ionescu și ai fi destul!

Frontul Românesc Neamț

Este titlul unui serios ziar al grupării vaidiste din județul Neamț, în fruntea căreia se află Profesorii N. Borș, Gr. Capșa, I. Gheorghiu, institutorii Conrad Apostoliu, I. Niculescu, Șt. Borș și alții—printre care și prietenul nostru I. Fuiogă. Toți, oameni nepătați de fapte mârșave și nevârșiți în întreprinderile străine.

Reproducem, din acel ziar, următorul articol, care credem că va interesa pe cititorii noștri:

Anchete economice locale:

Comerțul

de băuturi spirtoase (diagramă cifrelor)

În broșura „Mersul comerțului și a industriei în 1932” publicată de Camera de Comerț găsim la pag. 56 și următoarele, capitolul anunțat ca titlul acestor rânduri.

Sunt, în total, în tot județul, 380 firme privind comerțul de băuturi spirtoase, din care 15 firme sunt „en gros”. Aproape toate aceste firme, mai exercită și comerțul de restaurant, coloniale, bodegă, etc.

În 1932—zice alcătuitorul broșurii—comerțul de băuturi spirtoase a suferit o mare lovitură din pricina stagnării meșteșugului plutariei pe Valea Bistriței.

Iată dar un comerț parazit, care trăiește pe spatele plutașilor și muncitorilor de pădure, dijmându-le bruma de câștig, agonisită, cu trudă, pentru mămăliga celor de-acasă. Și, atunci, dacă ne pare rău că locuitorii de pe Valea Bistriței au fost lipsiți de puțința de muncă, prin închiderea atâtor societăți forestiere, nu ne putem arăta, îndeajuns bucuria că, astfel, rachiu—acest flagel de degenerescență al locuitorilor din județul nostru— a suferit o lovitură mortală.

Dar, să vedem cine exercită acest comerț ca să știm cine jefuește munca țaranului.

Din broșura amintită extragem următoarele date: 1). În orașele Piatra-N., Tg. Neamț și Buhuși, sunt 171 negustori de băuturi spirtoase: din aceștia 61 sunt Români și 110 sunt Evrei.

Dacă ținem socoteală că în aceste orașe sunt 48.700 locuitori și că din aceștia 24700 sunt Români și 24000 sunt Evrei, aflăm procentele următoare: 1000 de Români, din orașele jud. nostru, au un procent de 2,5 negustori de băuturi spirtoase și 1000 de Evrei, un procent de 4,5 negustori de băuturi spirtoase.

2). În județ, în comunele rurale, sunt 173 negustori de băuturi spirtoase; din aceștia 154 sunt Români și 19 sunt Evrei. Dacă ținem seama că în județ sunt 155380 locuitori și dacă am

admite printre aceștia numai 190 Evrei—adică atâția câți exercită o profesiune, căci astfel nu ne închipuim că ar sta la țară un Evreu—aflăm procentele următoare: 1.000 Români, din județ, dau 10 negustori de băuturi spirtoase și 1.000 Evrei dau 100 de astfel de negustori.

3). Să nu ne înșelăm, însă, asupra procentului de negustori români. Cei 154 negustori români se aprobează de la cei 15 negustori „en-gros” din care 13 sunt evrei. Vrem să spunem că oricât de cinștii ar vrea să fie cei 154 negustori români, ei nu pot decât să vândă băuturile, de cele mai multe ori falșificate de cei 13 „engrosiști” evrei.

4). În concluzie vom rezuma că la orașe, între negustorii de băuturi spirtoase sunt de 2 ori mai mulți Evrei față de numărul populației, iar la țară procentul este de 10 ori mai mare.

Ce fel de băuturi vând acești negustori spoliatori, streini de neamul nostru, credem că nu mai e nevoie să insistăm.

Aspectul satelor noastre, sărace, crimele săvârșite în stare de ebrietate, ținuta jalnică a țaranului, gol, flămând și exploatat, sunt dovezi strigătoare la cer.

Realitatea aceasta se găsește în toată țara, unde nu sunt Evreii sunt Ungurii. Unde nu sunt aceștia sunt alte lifte.

De realitatea aceasta neagră s'a cutremurat Domnul Dr. A. Vaida Voevod, când a ridicat steagul „Frontului Românesc” menit să pue pe Români în drepturile lor.

Carber

AVIZ

Se aduce la cunoștința publicului că s'a aprobat ca în timpul dela 27 Aprilie—1 Mai 1935 inclusiv, cu ocazia Sărbătorilor Paștelor, să se admită telegrame interne de felicitări cu tariful redus de 50% atât pentru telegramele loco, cât și pentru cele adresate în alte localități, cu condiția ca textul lor să conțină numai urări sau felicitări de orice natură.

Of. P. T. T. Piatra-N.

Schitul Horăcioara, de lângă Mănăstirea Horaia, este pus în reparație de o lună de zile. Cunoscut fiind mijloacele, care se reduc numai la ofrandele bincredincioșilor creștini, rugăm pe acei ce voesc a ajuta la această creștinească treabă, să contribuie cu ce-i lasă inima.

Orice contribuție se va trimite părintelui Dosoftei-Tincu, starețul Mănăstirii Horaia.

SCRIITORI NEMȚENI—ACTUALI

titlul „Insemnările unui belfer”...

Ce minunată carte! E așa de adevărată și așa de înche-gată, încât nu se poate rezuma.

Ea trebuie citită dela un capăt la altul, cu atenție ca pe o carte de căpătău. Nu e numai literatură. E un document de autentică veștă, e un film cules de ochiul celui mai ager explorator al societății noastre românești.

Bistoriul de chirurg eminent al profesorului de limba franceză Ioachim Botez, pe care noi încă îl regretăm de-a fi scăpat în genunea Bucureștilor, pătrunde și răscolește adânc și nemilos, cangrena putreziciunii morale încuibată în amvonul învățământului românesc.

Dar, cartea are și fragmente duiioase—de o adâncime sufletească de nedescris... Luați-o și citiți capitolul „De vorbă cu un spânzurat”—evocarea umană a regretului căpitan Mohonea... citiți „dela Piatra la Mizil”, citiți „Dorinel”—ca să amintesc numai capitolele inspirate din viața locală...

Dar, mai bine, citiți toată cartea. Nu veți regreta.

Todirică Stan. Despre fratele acesta al nostru, rătăcitor, am mai scris, cu ocazia apariției volumului „Cei șapte frați Siamezi”. A fost primul lui volum, după o fecundă activitate publicistică la „Avântul” de acum 4—5 ani și la toate gazetele bucureștene.

Volumul i-a fost un triumf. A însemnat, dintr'odată, consacarea autorului printre frun-

tașii scriitorilor tineri. Ne-am bucurat sincer. E doar fratele nostru siamez, mai mare.

Dar, iată-l, pe acest frate siamez, evadând din cloaca Bucureștiului și rătăcind pe malurile Ozanei—scăldătoarea copilăriei lui—iată-l scriind un al doilea roman „Eu, Tina și Adam”.

Este această, a doua carte, o autobiografie, după cum spun unii? Noi credem că nu! Autobiografie este cartea dintâi! Autobiografia lui și a noastră a celor șapte frați siamezi înmulți la nesfârșit...

Cartea „Eu, Tina și Adam” e, mai degrabă, o biografie a societății din Târgul Neamțului.

Gabriel Dragan. E tot un frate siamez. Acesta, însă, pripășit în tovărășia noastră de liceeni. A venit din aurul podgoriilor din Țara de jos, ne-a întovărășit năzuințele de adolescenți, apoi s'a dus. Și din zbuciumul lui ne-a trimis un roman crâncen: „Pe frontul Mărășești învie morții”.

Intr'adevăr, învie morții! Dar nu numai pe frontul Mărășești! Învie morții de pretutindeni. Nu-i vedeți? Nu-i auziți? Priviți Țara, dela un capăt la altul! E plină de umbrele morților acestora, dela Mărășești și din alte părți, morți care încep să cutremure pământul, căci ei nu înțeleg să li se pângărească sacrificiul.

C. T.

Despre Cercetașii din Piatra-N.

Nu-i laudă nimeni pentru faptele lor bune. Sunt parcă înadins trecuți sub tăcere. Are cineva vr'un interes? E ură, e invidie? Opera e mare—oricare vrea să lucreze la ea, poftescă!

În zările locale nimic! Chiar cele din București dau la „știri locale”: crime, bătăi, furturi, otrăviri de servitoare, sau știri politice, dar aproape nimic, nici un cuvânt de îmbărbătare despre cercetașii noștri; parcă n'aveam nimic bun în opera noastră școlară și extrașcolară.

Profesorii și institutorii când nu fac politica cutărui sau cutărui respectabil dictator politic, căci a lor nici într'un caz nu o pot face, toți sunt slugi plecate cuiva care să-i aibă în vedere; încolo fac școală cât și cum dă D-zeu. Dar ceva sfânt, vr'un ideal înafara interesului imediat, nu-i prea interesează.

Se frământă, unul, doi, să înrădăcineze și în această localitate, un curent sănătos educativ, cum este cercetașia, se dau ordine peste ordine dela Ministerul Instrucțiunii, se face apel la sentimentele de buni români a învățătorilor și profesorilor ca să îmbrățișeze cu căldură această organizație, în fruntea căreia este însuși M. S. Regele și A. S. R. Principele Nicolae, se votează o lege a „Străjerilor țarei”, care cuprinde în primul loc pe cercetași.

Degeaba, concetățenii noștri critică, strigă, se plâng de toate relele care băntuie în tineretul nostru și se fac că nu văd, că nu aud, faptele și dovezile de dragoste de țară și de orașul lor cât și bunele îndrumări în viață și bunele pregătiri pentru zile grele.

De exemplu: Se laudă serbarea sădirii pomilor, serbările artistice, foarte bine și asta; dar nu se pomeneste nimic de plantația, fără muzică, a peste o mie de pini pe răpa Borzogheanului. Cu uneltele lor, de acasă, în spate, că

autoritățile n'au. Cercetașii au săpat gropile și cu mâna lor, în pietrișul ce se darmă, au contribuit la înfrumusețarea orașului lor.

Este aceasta o faptă bună? Merită a fi relevată și încurajată?

Asemenea în anul trecut, ei au plantat aproape 2000 de pini pe un colț al muntelui Petricica, colț denumit „Pădurea Cercetașilor”; câți părinți și concetățeni știu de fapta aceasta? Dar cercetașii au plantat și îngrijesc o livadă de pomi lângă liceu și lângă internatul liceului, dar pe lângă participarea la serbările oficiale cu muzică și producții artistice, d-nii corespondenți de ziare nu i-au văzut.

Se laudă la știri locale din Piatra-N. serbarea stălpărilor—v. „Universul”—se pomeneste de toate autoritățile, iarăși f. bine, dar nici un cuvânt despre cercetașii care bucurându-se de de încrederea d-lui primar, au ținut ordinea procesiunii pe drum și la biserică și tot ei au tăiat și adunat stălpările—acum și anul trecut.

Cercetașii și conducătorii lor vor lucra și în taină, în tăcerea aceasta semnificativă, pregătind o viață mai plină de ideal, —dar cei interesați să reflecteze căror interese servesc? Este presa în serviciul neamului, ori nu?

Obiectiv

Liga Apărării Naționale Creștine
Sub Președenția

D-lui Prof. A. C. CUZA.

Organizația Județului Neamț.

Aduce la cunoștința bunilor români care doresc a sprijini organizația, înscriindu-se sau a contribui cu ajutorul lor pentru propagandă, sunt rugați a se adresa în str. Petru-Rareș No 73 la sediul Ligei.

Președinte Org. Neamț
Avocat ADOLF PRALEA

Absolvenții

Gimnaziului din Hangu

Un grup de absolvenți ai fostului gimnaziu mixt din comuna Hangu—Jud. Neamț, au luat hotărârea unei sărbătorești reînălțări, în vara acestui an, a tuturor celor ce-au fost elevii și profesorii acestei școli—care a însemnat, în cel mai înalt grad școala în slujba poporului.

Inițiată în 1917, ca școală normală, transformată în 1918 în școală pregătitoare de fostul ministru d-l prof. univ. S. Mehedinti și apoi prefăcută, în 1919, în gimnaziu, școala aceasta a durat până în 1930, sub priceputa conducere a d-lui G. Galinescu, purtând numele actualului ministru d-l dr. C. Angelescu.

Sărbătoarea care va avea loc la Hangu, în vara acestui an, va fi deosebit de înălțătoare. Vor lua parte unii din cei mai de seamă oameni ai țării, care se străduiesc prin vorbă, scris și faptă, pentru ridicarea culturală a poporului.

Serbarea dela Hangu va însemna cea mai puternică dovadă de ce poate face o școală așezată în inima satului și nu în centrul orașelor străine și barbare.

Toți foștii elevi ai gimnaziului (și ai fostei școli comerciale) sunt rugați să ia parte la această sărbătoare a reînălțării foștilor colegi. Ei vor înștiința despre aceasta, în scris pe inițiatori, adresându-se d-lui Constantin Turcu, la liceul din Piatra-N.

Cei ce vor răspunde sunt rugați a-și arăta exact adresa și ocupațiunea.

D-r. Ștefan Marin

Str. I. GH. DUCA
CONSULTAȚII ZILNICE
PENTRU INTERVENȚII
CHIRURGICALE, GINECOLOGIE
MEDICINĂ INTERNĂ

DEMOCRATIE CORIJATĂ

Toată lumea recunoaște că dela războiul de întregire, în România, în loc să se producă o consolidare a elementului etnic, s'a produs din contra, o perturbare de așa natură, încât orașele tind să se instrineze, iar satele au ajuns în cea mai neagră mizerie. Cum se face că de 15 ani încoace, noi, în loc să progresăm, regresăm? Cum se face că, măcar n'am putut menține ceea ce avem?

Multe vor fi aceste cauze; unele vizibile, altele oculte, unele de ordin economic, altele de ordin social, cele mai multe sunt însă de ordin politic. Ne propunem a înfățișa o parte din aceste cauze.

Deși nu suntem contra votului obștesc, avem convingerea că la baza răului este acest vot, practicat de niște cetățeni nepregătiți, nemancipiați economic și complet dezarmați culturalmente. Datorită acestui vot, parlamentele s'au umplut de demagogi, oameni fără caracter, artiști în arta de a minți și a trage pe sloară, încât versurile nemuritorului Eminescu nu sunt prea tari astăzi, dacă s'ar referi la descrierea și calificarea acestor tipuri. Rezistența mo-

rală trebuitoare unui parlamentar, este nimicită de banii străinilor din dăritile atacului și consiliul de administrație, în care i-au băgat.

Arginții din care sunt făcute botnițele care le închid gura, când este nevoie de aparat interesele Românilor și de făcut legi în favoarea lor, le-a format și o psihoză bolnavă. Se simțesc ca căldura, alături de toți veneticii înstăriți pe spinarea noastră și cu ironie ne răsfrund, celor cari nu credem în salvarea prin democrația internațională, că suntem retrograzi. Partidele politice, în numele acestei democrații, au prostit populația nevoiașă dela sate și orașe, iar presa, aproape toată acaparată de străini, țipă de-i crapă măruntaiele că se prăpădește Statul, dacă s'ar atinge cineva de drepturile unei democrații internaționale, garantată după ei de tratatele de pace.

Dar conștiința națională, în redeșteptarea ei, a început a năvăli tumultuoasă. Barbați de seamă, a acestui neam, cum este D-I Dr. Alexandru Vaida Voevod, cel care a ținut trează conștiința fraților din Ardeal, sub cele mai grele cumpene ale vremii,

dau alarma acestei situații de ultimă oră. Și atunci, un partid luat în antrepriză de finanța internațională, în fața pericolului ce-l așteaptă dela această mișcare de redeșteptare națională a găsit formula *democrației corijate*.

Dece democrație corijată și nu democrație națională? Pe cine poate prosti acel șef de partid, care a declarat că va micșora rația străinilor până se vor sătura Români?

Cu șefi de organizații, băgați în toate trustrurile și cartelurile finanței străine, se va putea legitima în folosul numai a unei părți din populație, într'un stat unde democrația internațională este ridicată la rangul de crez politic? S'o creadă ei.

Noi credem, că anume au introdus cuvântul de corijat, sau dirijat, în democrație spre a mai prosti mulțimile, ca aceste să nu bage de seamă că *democrația corijată este un nou senz la noi, unde adevărata democrație trebuie să fie națională*.

Pescuitorii de voturi își dau seama că, dacă i-ar zice națională, perd voturile străinilor, iar dacă i-ar zice internațională pe cele ale Românilor.

GRIGORE CAPTA
Profesor

LISTA JURĂȚILOR.

În vederea sesiunii curții cu juri, ce va începe la 6 Mai a. c. Tribunalul Neamț a procedat la alegerea juraților eșind la sorți următorii: Pa-naite Popovici, Dr. Al. Comanița, N. Lazaride, Colonel Chiriac, Gh. Teodorescu, C. Vorel, I. Copekovic, V. Niculescu, C. N. Comanița, I. Georgescu, V. Andrei, Dr. P. Ionescu, Lupu Pisam, N. Bory, Al. Hotez, Col. Efstatiade, Ing. Gh. Lupu, Gr. Covrig, Av. N. Ioanșu, Dr. C. Petrescu, A. Chevallier, C. Luchian, D. Stambler, J. Lazaru, Al. Ionescu, A. Holban, Ioan Mocuș, E. Mitru, N. Tuțiu, M. Sandu, N. Teodorescu, N. Melinte, V. Șorocanu, N. Pleșescu, N. Păscu și A. Popovici.

Jurați supleanți: Al. Iatariu Șt. N. Teodorescu, Gh. Tablan și T. V. Ungureanu.

PUBLICAȚIE

Se aduce la cunoștința celor interesați că la Casa de Asigurări Sociale din Piatra-Neamț, în ziua de 8 Mai a c ora 4 p. m. se va ține licitație publică pentru transportul bolnavilor la Sanatoriul Bisericieni.

În acest scop D-nii oferitanți sunt rugați a depune ofertele împreună cu garanția de 2000 lei până la acea dată când se va proceda la deschiderea ofertelor și se va judeca asupra celei mai avantajoasă.

Diracțiunea
Casei de Asigurare Piatra-N.

SPORTIVE

Duminică 21 cor. s'a disputat pe terenul Borzoghean, un match de foot-ball între selecționata districtului Bacău și Ceahlău. Jocul practicat de ambele echipe a lăsat de dorit, fiind mult sub nivelul adevăratului foot-ball practicat de echipele acestui district.

La selecționata, în primul mitemp a jucat 5 echiperi ai Ceahlăului: Măță, Bălănescu, Donda, Necula și Herghelegiu. Toți au jucat bine excepționând pe Herghelegiu care s'a prezentat mai slab ca în matchul Macabi.

Ceahlăul, știrbit în prima repriză, fiind completat cu jucători dela Bacău, submedicri, nu a putut face nimic. Dragomir și Carp au dat ceva satisfacții. În al doilea mitemp Ceahlăul joacă complet, doar Herghelegiu a fost înlocuit cu Naghi.

În această repriză Ceahlăul reușește să marcheze de două ori prin Barna și Necula.

Din cei 22 jucători, numai Măță, Bălănescu, Donda, Ci-reș, Necula și Popescu au dat satisfacție. Restul, fie că n'au fost în formă, au dat impresia că habar n'au de foot-ball.

George Manolă

LIBRĂRIA ROMĂNEASCĂ V. IONESCU PIATRA-NEAMȚ

Aduce la cunoștința cititorilor din oraș și județ că, în acest an „Săptămâna cărții” va fi între 12-20 Mai.

Cu această ocazie Librăria va fi bine asortată cu cărți de la toate editurile din țară, —având rabat mare.

Pentru comitetele școlare, bibliotecii și premii se oferă rabaturi speciale.

Zilnic sosesc noutăți literare.

Restaurantele și Hotelurile

E ceva nemaipomenit, în orașul nostru, cu restaurantele și hotelurile. Trecătorii și vizitatorii care ne vin, sunt siliți să plece în câteva zile din pricină că nu găsesc un hotel confortabil și un restaurant acceptabil.

Oare în acest oraș nu se găsește nici un român cinstit care să deschidă astiel de localuri? Va trebui să mai suportăm multă vreme obrăznicia patronilor actuali?

O stradă Calistrat Hogaș

Ne atrăgea cineva atenția, că în orașul nostru nu se găsește o stradă cu numele lui Calistrat Hogaș sau a lui Ion Creangă.

Adevărat! Acești scriitori care tac cinste județului, și țării, nu numai că nu au un monument, în acest oraș, dar nici măcar vre o stradă nu le poartă numele.

Dar ce să mai vorbim! Ne aducem aminte că Eminescu deabia anul acesta și-a avut statuia la malul mării...

Totuși, sugerăm această idee edililor noștri...

Serată Dansantă

Marti 30 Aprilie, are loc în salonul Prefecturii serata organizată de studențimea română creștină din jud. Neamț.

Cazul inginerului Konrad

Ziarele au relatat un fapt: inginerul Konrad, șeful ocolului silvic Gărcina, a bătut, acum câteva zile, pe locuitorul Vasile Ungureanu, pentru că nu execută cu destua atenție o plantație pe Petricica.

La două-trei zile după acest incident, locuitorul numit, având o puternică hemoragie, a fost transportat la spital, unde a murit, lăsând după el femeia cu șase copii.

În urma unor sunuri și reclamații, că moartea lui V. Ungureanu s'ar datora bătăii mâncată dela inginerul Konrad, s'a dispus autopsia cadavrului, iar inginerul a fost reținut la parchet pentru cercetări.

S'a plantat răpa Borzogheanului

Din inițiativa d-lui inginer silvic Ghervasia dela Tarcău, care a dat ideea, a pus pini la dispoziție și a trimis îndrumători, cercetașii de sub conducerea d-lui profesor N. Păscu, au plantat răpa Borzogheanului, făcând un real serviciu estetice și salubrității orașului.

Banca Corpului didactic

a avut adunarea anuală, re-alegând pe d-l Scutărăscu, Luchian, Iordai, Butnaru. S'a sărbătorit, printr'un banchet, zece ani de activitate a băncii.

Informațiuni

—D-I Constantin Stoide profesor la liceul Petru-Rares din localitate, a reușit la examenul de capacitate, specialitatea Istoria și Română.

Transmitem pe această cale sincere felicitări simpaticului nostru concetățean.

—D-I Căpitan Crasoveanu, ajutor comandant al Legiunii de jandarmi Neamț, a fost mutat după cerere la Legiunea Buzău.

Trebuie să mărturisim că ne desprăzim cu părere de rău de D-șii, întrucât ne-a făcut cinste prin calitățile sale de om și militar, cu mult superioare. Li urăm să fie încununat de această dragoste de care s'a bucurat la noi.

—Felicităm confratele „Indrumarea” că în numărul său de Paști, alături de cuvintele de înălțare pentru slăvirea mari sărbători a lui Iovier, a găsit cu cale să apeze tabloul lui Hercu From. Fără comentarii.

—Non contravenienți la legea biroului populației care au fost acționați în judecată și condamnați: Segal Avram, Iancu Pais, Hercu Morit, Iacob Herman, Gotlieb Moses, Fonoșea Gh., Fani Leizer Lulu, Mendelovici Aizic.

Se pune în vedere tuturor cetățenilor să se înscrie de urgență la biroul populației pentru a nu suferi rigoriile legii.

—Duminică 28 Aprilie 1935 întâia zi de Paști va avea loc BALUL dat de un grup de tineri asociați în saloanele grădiniței pește vată.

MUZICA MILITARA.

Cercul didactic

al județului Neamț, a luat ființă.

Pregedintele cercului este d-l V. Ghițescu, iar vice-pregedinte este d-l C. Scutărăscu. În comitet d-nele: Manolă, Avasilioie și d-nii Luchian, Găbureanu, Avadanei, etc..

PENTRU CONTABILITĂȚI ȘI BIROURI

Furnituri de cancelarie ca: Hărți, penite, sugativă, creioane, cerceală etc. etc., găsiți cu prețuri reduse la:

LIBRĂRIA ROMĂNEASCĂ V. IONESCU PIATRA-NEAMȚ

IMPRIMERIA JUD. NEAMȚ

EXECUTA ORICE LUCRĂRI DE TIPOGRAFIE ȘI LEGĂTORIE

Cumparați

cele trebuincioase de Sf. Paști numai dela

Magazinul V. V. TEODORESCU

cel mai bine asortat, cel mai eftin și cel mai renumit magazin din localitate.